

במדינה

טיפול בית

חשש למכות וחוסר טיפול בבית המעצר, גרמו לשליחתו של העצור למעצר בית

דאגתו הגדולה של הפצוע לכגרי, עוררה סקרנות אצל השוטרים שחקרו את תאונת הרכבים. הם לקחו את הכגריים, ערכו בהם חיפוש קצר וגילו בתוכם 26 מנות הרואין. יעקב יחזקאל נעצר מייד בבית החולים, והוחשד בסחר בסמים.

הכל החל ב־9 בפברואר, כאשר יחזקאל היה מעורב בתאונת דרכים, שבה נחבל חבלות שונות ורגלו נשברה. הרופאים הורו לשוטרים כי כדי למנוע נכות, יש לטפל ביחזקאל עליידי פיסיותרפיה, לספק לו קניים וטיפולים נוספים.

אחרי מעצרו, עירער עורך הדין גיורא זילברשטיין לבית המישפט המחוזי וטען כי בבית המעצר באכור כביר אין כל אמצעים לטיפול שם במרשו. לרכיבו, יגרום המעצר שם נכות תמידית לעציר. השופט רויד ולך שקל את הרבנים,

דרכי אדם

הלוחם ופל קורבן

הוא לחם למען זכויות חשודים ועצירים, ולמד את בעיותיהם על בשרו

קל להאמין כי שימעון אליהו סובל מתסביך רדיפה, עד שהוא מציג את פסק הדין שניתן לזכותו בשבוע שעבר. הגבר הג'ינג'י חובש הכיפה מדבר הרבה, ואוהב להציג את עצמו כלוחם אמיץ למען הצדק והמדינה. הוא טוען כי נפל קורבן לשונאיה, רווקא מכיוון שהוא אדם שאיכפת לו. אליהו החל את הקריירה הציבורית שלו בפרשת אפרסק, כאשר נתגלה סיכסוך בין השר יוסף בורג והמפכ"ל דאו הרצל שפיר, פורסמו מודעות בעיתונות למען שפיר, ועליהן היו חתומים „אורחים למען המדינה“ (העולם הזה 10.6.81).

מודעות אלה קוממו את אליהו. „אני לא תומך של בורג וגם אינני נגדו, אבל השימוש בכוחה של העיתונות נגד אדם קומם אותי“, מספר אליהו על תחילת מאבקו. כאשר ראה את ההפגנות שאירגנו תומכי שפיר, את הנרות שהדליקו בלילה כמחאה, החליט כי „די עם האנרכיה הזאת“ והוא יצא נגדם.

קודם כל התייעץ עם שני עורכי דיין, ואז פירסם בעיתונים מודעות, החתומות גם הן „אורחים למען המדינה“, ודומות מאוד בצורתן למודעות המקוריות, אבל תוכנן היה שונה ומנוגד. כמו המודעות המקוריות, הזמין גם מודעותיו של אליהו את הקהל הרחב לתרום לאירגון.

80 שקל תרומה. עורך הדין אלי וזה, אחד ממארגני „אורחים למען המדינה“ המקורי, ראה את המודעה והתלונן במישטרה. הוא טען כי מישוה מרמה את הציבור ומתיימר להתרים כספים במסווה של התנועה המקורית. „פיתאום מצאתי את עצמי נכצב שממנו רציתי להציל אחרים, אני נלחמתי נגד מישפט עיתונות ונגד גילוי שמם של חשודים לפני מישפטם, ובצעמי גיליתי כי נעצרתי — רק עליפי כתבה בעיתון.“

ב־16 בינואר 1981 התפרסמו ידיעות בעיתונים שסיפרו כי שימעון אליהו נעצר ל־48 שעות בחשד הונאה.

כאשר נחקר לבסוף, סיפר שימעון את כל האמת, ולא הכחיש דבר. הוא גם הודה כי קיבל תרומות עבור התנועה שהקים. המישטרה העבירה את חומרי החקירה לפרקליטות, והוחלט להעמיד את אליהו לדין בעבירה של קבלת דבר במרמה. הטענה היתה כי 80 שקל — שנתקבלה כתרומה מבין 4000 התגובות שהיו למודעה שפירסם — הם הדבר שקיבל במרמה. „זאת שטות“, טען אליהו. „אני תעשיין עשיר ואינני זקוק לכספים מהציבור“, ואומנם, כסף פרטי רב השקיע התעשיין בתנועה הציבורית שאירגן, ובמפלגה שהתמודדה בבחירות לכנסת העשירית בראשותו. הוא לא הצליח להעביר אפילו חבר אחד לכנסת, אך את פעולותיו הציבוריות לא הפסיק.

10 אלפים קנס. שופט השלום חמו שלח הרשיע את אליהו בעבירה שיוחסה לו, ובכל זאת כתב בפסק הדין: „אין לי כל ספק כי הנאשם לא התכוון להפיק טובת הנאה חומרית ואישית מפירסום המודעה.“ את אשמתו של אליהו ראה השופט בכך שלקח טרמפ על גבה של תנועה ציבורית קודמת. אליהו נידון לעשרת אלפים שקל קנס.

אליהו מיהר לערער, ולפני שבוע הגיע לסיפוקו. בית המישפט המחוזי בירושלים זיכה אותו בערעור מכל אשמה. „אני בטוח שרודפים אותי“, בגלל דעותיי ומילחמותיי הפוליטיות, הצהיר אליהו. הם גם אמרו לי שהם עומדים לערער על הזיכוי, האם לא ברור שזוהי התכלות?״

שד יהודי זקן בסיגנון אנטישמי מובהק, עשוי גבס לבן, מורכב על פלטת עץ שהובא מברית המועצות. לשדים האלה אין מחיר, עבורי הם יקרי ערך.“ קובע אספן השדים יצחק קארל מאייר.

למישפטים. ארבע פעמים גירשו אותי מהאונברסיטה, באמתלה שהם לא רוצים לחנך תושבים שממלא יעזבו את ברית המועצות. אבל אני לא ויתרתי וסיימתי את לימודי הצטיינות וגם אז עוד המשכתי בתעמולה ציונית.

„הגעתי ליהודים בכל רוסיה ואמרתי להם שצריך לעלות לישראל. גם כתבתי שירים ציונים.“ „אמי עקרת בית“, ואבי מהנדס כימאי, שנשלח לגלות בגלל פעילותו ותעמולתו הציונית. מאוחר יותר נהרגו שניהם. אמא עליידי הגרמנים ואבא עליידי הרוסים.

ב־1972 קיבלתי היתר לעלות ארצה. זה היה בפיתאומיות. נתנו לי כמה ימים לסדר את כל ענייני ולצאת את ברית המועצות.

שד לתיבת הדואר

ב־1972 הגעתי לארץ. עשירי טריפיקציה, למדתי פה במיכללה לעורכי דיין מחול, אבל החלטתי שתפקידי הוא בנושא ההסברה והחינוך הציוני. זהו, לרעת, הנושא החלש במדינתנו.

„עם בואי ייסדתי עיתון יומי ברוסיה, אופלט (מעון). אהרון יריב, שהיה בזמנו שריהסברה נתן לי רעיון לייסד שבועון רבילשוני ואו הקמתי את ישראל רביו, שבועון כפפות ולועזיות, העוסק בהסברה בקידום הייצוא ובעידוד התיירות. זה גם מקום עבודה לעולים, שכלי העבודה שלהם הוא שפתם וקליטתם קשה.“

מאייר, שעניני ירוקות ביהירות הוא בן 60, לבוש בקפידה רבה. מאייר, החי בגפו, חוזר לענייני השדים ואומר: „בשבילי כל שד הוא חגיגה. החלום שלי הוא, שכאשר יהיו לי תריסר כפול תריסר שדים, כלומר 13 כפול 13 שדים, אהפוך את ביתי הפרטי למוסיאון השני בעולם, או אוכל להזמין קהל לראות את שדוני, ועד אז אשמך אם מישוה ירצה או יוכל לשלוח לי איזה שד לתד. 26331 תליאביב.“

אורנה גלן

התיירים המגיעים לקוננה מבקרים כמוסיאון המיוחד הזה, ובחורם לארץ מולדתם, הרבה פעמים, הם שולחים מתנה למוסיאון, שד מארצם.

שד כמחזיק מפתחות

יצחק קרל מאייר, אספן השדים, מתפאר בשדוניו ואומר: „יש לי שדים מהרבה מקומות בעולם — מספר, פאריס, יוון, סין, מונגוליה, קניה, אפריקה, לטביה, ליטא.“

השד הסיני נראה כמו מסיכה, הוא עשוי עץ, גודלו כ־30 ס"מ על עשרה, והוא דומה לאדם סיני מווקן שקרניים מודקרות לו מראשו.

השד היווני עשוי גבס, צבעו לבן, גובהו כ־20 סנטימטר והוא נראה כמו גבר חטוב. אבר מינו מודקר בצורה מוגזמת וקרניים על ראשו.

השד הצוחק מלטיבה עשוי קרמיקה והוא שוכן בכוד בתוך כוס זכוכית

„אני שונא אבק על השדים שלי“

ולכן הם באמצע חדר האורחים

עדינה לבנה ושקופה, גם שלוש מיקטרות, הנראות במבט ראשון תמימות למראה, מתגלות כשדוניות, שכן בכל אחת מהן טמון שד.

יש למאייר גם מחזיקי מפתחות בצורת שד ומאפרת נחושת שדונית. השד מסרדיניה עשוי עץ ולפי המיתולוגיה הרומאית לפאונים, שהם השדים הרומאים, היתה השפעה על היבול.

חלק מהשדים פוסלו וצוירו עליידי אמנים אירופיים, אך יש למאייר גם שד אפריקאי שנכח, עשוי עץ, אותו השיג בירושלים העתיקה לפני כמה שנים תמורת 500 דולר.

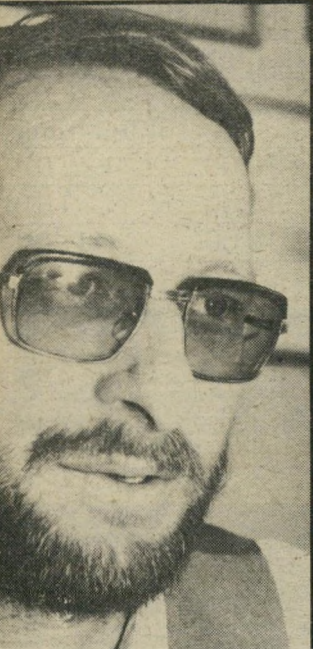
כל חבריו, מכריו וידידיו של מאייר יודעים שיש לו שדומאניה ומביאים לו שדים מטיוליהם ברחבי העולם. קשה להשיג אותם, אבל מדי פעם מוצאים באיזה כפר נידח או בחנות ממוכרת, ואיך יודעים שהוא אוסף שדים?

ואיך יודעים שהוא אוסף שדים?

אפריקאי זה השד של שבט אפריקאי שנכח. ונקנה בירושלים מאייר לאסוף שדים ונתנה לו כמה שדים במתנה בתחילת דרכו.

קודם כל, הוא מספר על כך לאנשים. התגובה של רובם היא הפתעה גמורה והתפעלות, הם מסתכלים עליו כאיש מעולם אחר. כאשר הוא מומין לביתו אנשים כדי לראות את השדים ומסביר להם את עברו של כל שד, זה מתחיל למצוא חן בעיניהם. אי אפשר לבקר בדירתו של מאייר שבקריית יאנו ולפסוח על השדים. הם נמצאים ממרכז חדר המגורים, תלויים על הקיר וממלאים את כל מדפי מיונדהעץ, כשמאייר מקפיד להסיר מהם את האבק פעם בשבוע. „זאת

תעשיין אליהו די עם האנרכיה הזאת

והחליט כי יש מקום לשלוח את יעקב למעצר בית. למשך הזמן שיירש, כדי שיתחיל ורגלו תירפא.

האשה הגיס והשופט

מעצר בגלל עיתון, שיחרור בגלל הריון

„אתה עצור“, אמר השופט עמיקם פאלקוב לבחור צעיר שישב בשורה הראשונה באולם המעצרים, כאשר ראה אותו מוסר באולם עיתון לחקירה שנעצר בידי המישטרה. הצעיר הגדהם ניסה למחות, אך השופט השתיק אותו וחזר על הכרזת המעצר.

שופט וכוונת גל. כאשר סיים השופט את עבודתו ורצה לצאת להפסקה, קמה לפתע אשה בהריון שישבה מאחורי הצעיר שנעצר. „אדוני“, פנתה האשה לשופט, „קודם עצרת את בעלי בגלל חשד לעבירה. גיסי, זה שיושב כאן לפניי, רק העביר לאחיו עיתון ערער, הוא לא ידע שזה אסור. אני בהריון וצריכה ללדת בכל רגע, אם תעצור גם את גיסי מה יהיה איתי? מי ידאג לי?״

השופט חשב לרגע ואמר לצעיר: „לא רציתי שתהפוך את בית המישפט למיגרש כדורגל.“ הצעיר, המום עדיין ממה שקרה לו, אמר בקול חנוק: „אדוני, לא ידעתי שזה אסור, אני מבקש סליחה ומצטער.“ אתה, משוחרר, הכריז השופט וכולם עזבו את האולם.